

האירה פניך על עבדך

יצא לאור ע"י

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של מבקשי ה' באורו הברור של רבינו הקדוש רבי נתן מברסלב ז"ע

שנת השפ"ד

י"ח - משפטים

ומלאה הארץ דעה אתה

היה זה מחזה נפלא שהתגלה במלוא הדרו למול עיני בניסתי לאחד מהשטיבלאך בפאתי מאה שערים..

בחורים ואברכים מכל גווי הצבור החרדי עומדים דבוקים למקומם כשבידם נמצא גליון 'האירה' ועיניהם רצות במרוצה כמו בולעים בשקיקה את האותיות הקטנות המודפסים בה, שותים בצמא תוכן דברי אלוקים חיים המרויים כל נפש יהודית באשר הוא שם.

אכן מחזה פלאי זה..

כזה הוא צדיק שידוע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד באשר הוא שם - יהודים מכל הסוגים והגוונים מרגישים איך הוא מדבר ישירות אליהם, בוקע מסכי ברזל וחלודה אל עבר נקודה הפנימית, מתייחס בכנות לתמורות הרבות אשר הם עוברים, רופא ומחשב לבבות השבורים של נשמות הדור האחרון בשבעה משיבי טעם - החל מבעלי תשובה טריים אשר זה עתה פרקו נזמי עגל הזהב, עבור לבני תורה שגדלים כל ימיהם בשמעתתא דאב"י ורבא, תושבי פריפריה 'יהודים תמימים אשר כ"כ רוצים לעבוד את ה' ולילך בדרכי אבות, עד לעובדים הגדולים געוויקטע 'חסידישע אידן' עם קאפטן וויסע זאקן - כולם כאחד שואבים חיות ורוח חיים מתורתו של הנחל נובע אשר עדיין מפכה בעוז, ויובליו משתפכים ומגיעים ללא הרף למקומות ואפיקים חדשים ובעשפילה ביתר שאת, ככל אשר פעמי הגאולה מתקרבים ובאים אחרי כתלינו.

ב"ה זכה דורינו אשר הופיע אורה של 'מערכת ברסלב' אשר מהווה צינור נפלא ואמצעי לקרב חזון פלאי זה, להפיץ את בשורת האור יותר ויותר בכל האמצעים והדרכים המדברים לבני דורינו, קול שופר הקורא בקול עוז ומנגיש כשולחן ערוך את אוצרותיו הרבים של אותו זקן בעל אוצר של יראת שמיים, שיחות ושיעורים עשירות משפיעים ומגדי שיעורים בכל תחומי העבודה והחסידות, באופן השווה לכל נפש וסגנון. ולאחרונה אף פרץ קדמה בהופעתו המהודרת של גליון האירה אשר מחזיקים הנכם כעת בידיכם, ומקווים שגם מתענגים על צוף אמרייה ולוקחים חיוק בעבודת וקרבת ה'.

אולם ככל דבר שבקדושה מטבע הכסף מהווה מחסום ומניעה לשאת את ההוצאות הרבות של מפעלות המערכת, ומן ההכרח היה לזכות ישראל עם קדושים להשתתף בצדקה גדולה זו אשר כוחה אין לשער, גמ"ח ברוחניות לתת מזון ומשקה רוחני לעם ישראל. לכך יצאו עסקני המערכת בימים האחרונים במגבית קודש למען המשך החזקת המערכת וב"ה הציבור נענה בצורה ובהיקף שלא ליללנו ומרימים תורמת הקודש בסכומים הגונים, כה יתן ה' וכה יוסיף ומלאה הארץ דעה את ה' ונזכה כבר לכל הטוב המקווה לישראל.

איר תבוא הגאולה?

של נמלים סתמיות. על אף הקשיים, לא נועדנו למשוך בלי תקווה, לחיות בלי התרגשות, בלי הצלחות, בלי להשאיר חותם, בלי להשפיע ולשנות את מה שקורה בעולם.

כל אחד מאיתנו הוא נשמה חד פעמית ונדירה, משמעותית וחיונית ביותר, שבלעדיה ובלעדי פעולותיה בעולם, הכל חסר.

כל תנועה טובה שלנו מוסיפה בעולם זוהר ואור.

כל פעולה קדושה נותנת כוח לטוב הופיע ולגבור.

עוד רגע הקטבה לבן הזוג, עוד רגע סבלנות לילד, עוד מילה טובה לחבר, עוד עצימת עיניים ממה שאינו ראוי, עוד מאכל מיותר שעצרת' ולא אכלתי, עוד פסוק תהלים, עוד מילה לשמיים, עוד רגע של לימוד, למרות העייפות והבלבול, עוד כוח שמצאתי להתחיל מחדש אחרי כישלון. עוד סליחה שביקשתי ממי שהעלבתי למרות שזה כל כך לא קל.

כשהידי מביט לשמיים ואומר: "אבא", העולם משתנה. "כל העולמות, עם כל עבודתם הגדולה, שעובדים אותו יתברך באימה וביראה תמיד, אין עולה (שם) אצלו יתברך כלל, כנגד שיחה אחת ותפילה אחת של בן אדם השפל הזה שבוה העולם" ('עלים לתרופה' מכתב רב).

גם אם נופלים ונכשלים, גם אם מסתבכים, גם אם נדמה שהטוב שלנו הלך לאיבוד, זה לא באמת ככה.

"וכמו כן הוא בכל אדם ובכל זמן, שאף על פי שמתחיל פעמים הרבה אין מספר בעבודת ה' יתברך, ונופל בכל פעם, אפילו אם נפילתו גדולה מאד, רחמנא ליצלן, אפילו מי שנופל, חס ושלום, לעברות ממש, רחמנא ליצלן, אף על פי כן כל מה שהתחיל איזה התחלה בכל פעם אינו נאבד לעולם.

ועל כן אף על פי שזה האדם שעשה הדבר שבקדושה או עסק כבר קצת בעבודת השם, ימים או שנים, נפל אחר כך, אפילו אם נפילתו גדולה מאד, רחמנא ליצלן, ואפילו אם חזר ונתעורר לעבודת ה' יתברך וחזר ונפל, וכן היה כמה פעמים אין מספר, אפילו אם יהיה איך שיהיה, אף על פי כן תדע ותאמין באמונה שלמה, שאין שום דיבור ולא שום עבודה קלה נאבד לעולם. ואפילו התעוררות בעלמא ומחשבה טובה אינו נאבד לעולם. וכמו שאיתא בזהר הקדוש: "לית רעותא טבא דאיתאבדי" (אין רצון טוב שהולך לאיבוד).

ואם יחזק את עצמו בכל פעם כל ימי חייו להתחיל בכל פעם מחדש, אפילו אם יעבור עליו מה שיעבור, אי סוף כל סוף יתקבצו כל אלו התיקונים שגרים בכל עבודה ובכל התחלה, וכולם יתקבצו לעזרתו, לחזקו ולאמצו, לשוב לה' יתברך באמת. ואם ראשיתו מצער (מועטה וקטנה), אחריתו ישגא מאד, ואז יראה מה שפעל על ידי כל עובדא שבקדושה, שאין שום דבר נאבד לעולם" (ליקוטי הלכות - תפילות ערבית ו-ל).

אני צובר קדושה בתוכי, אני מוסיף קדושה בעולם, אני חייל בצבא הכי קדוש בעולם. צבאות השם. הנגיעות שלי בטוב אינן קלושות. הן לחיצות על כפתורים רבי עוצמה במרכז הבקרה של העולם.

ככה יהודים נלחמים! ומנצחים!

יש בעולם מלחמה. והיום מתנהלת המערכה הגדולה והאחרונה שלה, המערכה הסופית והמכריעה.

טעות גדולה היא לחשוב, שהמלחמה מתנהלת רק במישור החיצוני ורק שם אפשר לפתור אותה. המלחמה האמיתית מתחילה וגם נגמרת, במישור אחר לגמרי.

היעוד הכי גדול שלנו, התקווה הכי עמוקה שלנו, הם שהטוב יצא, ובמעמד הסיום נהיה נוכחים גם אנחנו, נזכרים לתהילת עולם כאלו שהיו שותפים לניצחוננו.

שתי מלכויות בעולם. מלכות עשיו ומלכות יעקב.

הן לא מתחילות בחוץ. הן מתחילות בתוכנו.

מלכות עשיו היא מלכות הנראות. איך אני נראה. מה חושבים עלי? כמה יש לי? ותמיד מה שחשוב: שיהיה הרבה. כך אומר עשיו: "יש לי רב" (בראשית פרק ל"ג פסוק ט').

אצל עשיו מה שחשוב זה אך ורק כסף, כבוד, יופי, חכמה, חריפות, פרסום. כל מה שנתשב.

מלכות יעקב לא מחשיבה כמויות והצלחות ופרסום חיצוני. מלכות יעקב היא תשוקה אחת עמוקה ולא פוסקת לדבר אחד בלבד - לשרת את הטוב.

יעקב (וכמותו כל אחד מאיתנו היהודים, בני בניו) שונה לחלוטין מעשיו. בכל פעולה הכי פעוטה של יהודי הוא משפיע על כל המציאות, על כל העולם, כי יש בו חלק אלוהי, שקשור בעולמות עליונים.

גם מה שנעשה ללא פרסום וכתורות צעקניות, בלי שאיש ידע על כך, בחדרי חדרים, הוא בעל משקל מכריע על מה שקורה בעולם.

חז"ל אומרים: "כל המקיים שלוש סעודות בשבת ניצול משלוש פורעניות: מחבלו של משיח ומדינה של גיהנום וממלחמת גוג ומגוג" (מסכת שבת דף ק"ח).

יש בעולם צער גדול, עונשי גיהנום, מלחמת גוג ומגוג. יסורים וחבלי משיח כהכנה ללידת הגאולה. רוע ורצחנות מקיפים אותנו ואורבים מכל פינה. מה מבטל אותם? חמין של שבת. סלטים לכבוד שבת. חלות. דגים. קידוש. דברים פשוטים של יהדות!

ככה יהודים נלחמים. ככה נלחמו בכל הדורות. ככה נשארנו על המפה ואויבנו כלו. עשינו את רצונו והשם נלחם לנו.

כך אמר רבינו: "אם היו מהפכין את האדם (רצונו לומר - לראות את השפעתו) היו רואים שבכל גיד מנגידיו תלויים אלפי אלפים ורביי רבבות עולמות" (חיי מוהר"ן תק"ח).

כל אחד מאיתנו, בדיוק במקום ובזמן שהוא נמצא, אחראי על חלק אחר מתיקון העולם. חלק שרק הוא לבדו נבחר לתקן, רק הוא יכול, בדיוק כמו שהוא, עם מה שיש בו ועם מה שאין בו.

יש משימה יותר הרת גורל מוז? יש כבוד וערך גדול מזה?

אף אחד מאיתנו אינו נמלה חסרת שם והשפעה מתוך צי

מבקשי השם שמצאו מנוח בצל רבינו הקדוש

בצירת המדתי

מוה"ר בנימין ברוך הי"ו - בית שמש

הבהירות שקיבלתי בין ההרים הגבוהים ביערות של 'סאוש פאלסבורג'...

גדלתי בעיר בארא פארק בבית ליטאי. גרנו ליד בית המדרש 'אמונת ישראל' שבנשיאות הגה"צ רבי משה וואלפסאן שליט"א, כך שיצא לי להיכנס שם מעת לעת בשנות בחורתי, שם התחלתי להתקרב לאור החסידות.

משם המשכתי לחנות, ה"ה כ"ק הגה"צ רבי מאטיל זילבער שליט"א מסוטושיין, שמעתי הרבה שיעורים ממנו והייתי מאוד מקורב אליו, נכנסתי יותר ויותר בעולם החסידות, הגיתי בספרי חסידות ובפרט בספה"ק 'קדושת לוי' שהוא הספר חסידות הראשון שלמדתי בקביעות, וזכרתי בפעם הראשונה שפתחתי האירו אלי דבריו באור מופלא מאוד.

אבי שליט"א לא היה לו שום התנגדות לדרך החסידות, ואילו שאר בני המשפחה הגם שלעגו קצת עלי, לא היה בזה שום השפעה מול ההרגשה הנפלאה שקיבלתי בעבודת ה' בדרך החסידות, יתרון האור מן החושך, הרויחית את נפשי הצמאה באור החסידות הבוקע מספה"ק ומהשיחות ששמעתי מהגה"צ רבי משה וואלפסאן שליט"א ומהגה"צ רבי מאטיל זילבער שליט"א.

הספר שמסוגל לחידושים...

הפעם הראשונה שמצאתי ספר של ברסלב היה בקעמפ שעיי"י ישיבת "חתם סופר" בה למדתי, מצאתי שם 'ספר המידות' וליקוטי מוהר"ן, פתחתי את 'ספר המידות' ומצאתי כתוב שמי שהוא איטר יד הוא סימן שבגלגול הקודם היה שקרן, תיכף עלה בדעתי שהוא פסוק בתהלים (קמ"ד, י"א) 'אשר פיהם דיבר שוא וימינם ימין שקר', דהיינו 'אשר פיהם דיבר שוא' לשון עבר - בגלגול הקודם אז 'ימינם ימין שקר' שהוא איטר יד. הבחנתי ומצאתי שהספר הזה מסוגל לחידושים. מרוב התרגשות פניתי תיכף למשגיח הרה"ג ר' משה כ"ץ שליט"א ואמרתי לפניו את הפירוש, ושאלתי אם אני יכול להמשיך ללמוד בספרי ברסלב, ואכן הוא נתן את רשותו לך.

בתקופה ההיא כבר הייתי מאוד מקורב לרבי מאטיל, הגם שהוא עצמו אינו ברסלבער אך הוא מוסר שיעורים בספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן', והוא אף חזק אותי מאוד ללמוד בספרי ברסלב. אני זוכר שפעם בהקדמה של אחד משיעורי התנאי הוא אמר שליקוטי מוהר"ן הוא ספר של ראשי תיבות לענינים טמירים גבוהים ונוראים, אצלו זה היה ממש כמו ספר קבלה בכל יותרת הכבוד, זה היה גם סיבה שנמשכתי אחר ספרי ברסלב, אע"פ שלא הייתי ממש ברסלבער, אבל משיכה מסוימת היה לי לזה.

באחד הימים פגשתי בהארבך ר' יוסף מענדל האס הי"ו ממאנסי (כהיום מר"ל הקונטרסים הנפלאים 'טעם זקנים' שיחות הגה"ח ר' לוי יצחק בענדער זצ"ל) שהיה הולך ומוכר ספרי ברסלב בכל מיני מקומות, קניתי ממנו 'שיחות הר"ן' ועוד כמה ספרים. אהבתי לקרוא ספרי ברסלב, והיה לי גם קצת ביקורת, כנהוג אצל אנשים שלוקחים מה שהם 'מבינים' מספרי ברסלב, ומה שלא מובן בשכלם הם משליכים אחר גיוסם...

למה אומרים שהם משוגעים!?

קעבור תקופה הלכתי ללמוד בישיבת "סאוש פאלסבורג"

שיש הרבה מה לקנות שם, אך עדיין לא הייתי ממש בתוך העניינים כמו שצריך...

אחר כך שמתו פעמי ללמוד בישיבת 'מיר' בארצנו הקדושה, ובמבחן קבלה ישיבתי והמתנתי לתורי ליד בחור אחד, ההוא למד באיזה ספר מתחת השולחן ונראה כמי שמסתיר את הספר... מיד הבחנתי שהוא לומד 'שיחות הר"ן'... אני גם למדתי אז 'שיחות הר"ן' אך עשיתי עצמי כתמים ושאלתי מה זה? והשיב לי: שיחות הר"ן מרבי נחמן... והוסיף לאמר: ה' ריחם עלי וקירב אותי לברסלב! אז הגיע תורו להיבחן ולא התחיל אפילו ויכוח... בחור זה היה האברך החשוב ר' שמעון הלל פרנס הי"ו.

הויכוח בשטיבלאך בית ישראל

ואכן זכיתי לחון עפר ארצנו הקדושה ונכנסתי ללמוד בישיבת 'מיר' בעיקר ומקדש, והנה אני פוגש שוב בבחור הנ"ל בשטיבלאך "בית ישראל", המשכנו את הויכוח שהתחלנו בו... אמרתי לו: וכי ה' ריחם רק עליך ולא עלי? כך התחיל ויכוח והרציתי לפניו כל מיני קשיות שהיו לי על ברסלב, כי מצד אחד היה לי משיכה גדולה לברסלב, אך מצד שני היו לי טענות, והאמת ייאמר שרוב הטענות היו "ליטווישע טענות"... כמו זאת שרביה"ק מדגיש יותר על תפילה מלימוד התורה, והלא העיקר הוא התורה...

ר' שמעון הלל אמר לי, הנה איני יכול לענות על כל הקושיות, אמנם אני מאמין באמונה שלימה שמה שרביה"ק אומר זה אמת ולא קשה עליו מאומה, הוא הפנה אותי אל הרה"ח רבי יום טוב חשין שליט"א בהפטירו שהוא יענה לי על כל הקושיות כולם, מה שתשאל אותו הוא יענה לך!

באותה תקופה נכנסתי פעם באחד מבתי המדרש של אי"ש בירושלים לחפש מר אחד שהכרתי מפאלסבורג, אותו לא מצאתי, אך מצאתי שם איזה בעל תשובה והתחלתי לדבר איתו, וההוא אמר לי שהוא בדרכו אל עבר יער סנהדריה להתבודדות, בהטעימו לפני שהוא הולך כל יום והוא מקור חיות ממש! הסתקרנתי להכיר את היער והלכתי עמו, זכרתי שממש פחדתי להיכנס אל היער, הגם שאינו אלא יער קטן... ממש פחדתי ועמדתי בכניסה...

קיבלתי 'מתנה' חידוש ארוך ע"פ דברי הגה"ק מבריסק זצ"ל

באותו תקופה הייתי ממש באמצע החיפוש, הלכתי אך פעמים בודדות להתבודד ביער לזמן מועט.

והנה עבר עלי תקופה בישיבה עד שאמרתי לעצמי שאני חייב לעשות שעה תמימה של התבודדות... הלכתי ליער סנהדריה ולראשונה בחיי עמדתי לשעה התבודדות...

תיכף ומיד אחר ההתבודדות הזו קיבלתי הארה מן שמים, חידוש בלימוד, היה זה כחדשיים ימים לפני פורים, ופלאות נפל לי ברעיני חידוש על פורים, חידוש ארוך ומלא חן המיישב כל הענין של פורים על פי ענין שכתב הגאון מבריסק זי"ע, והרגשתי בזה ממש השגחה פרטית, דיברתי עם ה' והוא נתן לי מתנה בדמות של חידוש נפלא... הרגשתי כאילו השי"ת מראה לי פנים שוחקות והארת פנים... ומאז כבר מתקיים מאמר הכתוב 'טעמו וראו כי טוב' מקבלים טעם בהתבודדות...

שבת קודש בצל חסידי ברסלב

לקראת ימי החנוכה ארגנו בחורי אי"ש בני חו"ל "שבת התאחדות" בהשתתפות הרה"ח רבי נתן שפירא שליט"א והרה"ח ר' יו"ט חשין שליט"א, ר' שמעון הלל המריציני להשתתף בו וכן להכיר ולדבר עם ר' יו"ט חשין. בדעתי ציירתי אותו כאיש ההולך בבגדי שיראין ומכובדים כראות לאדם מורם מעם, אך מה מאוד השתוממתי בראותי אותו עם כל הפשטות...

על רבי נתלע שפירא ראיתי מיד על צורתו שהוא יחודי מורם מעם וירא שמים מרבים, צורה של עובד ה' מדורות קודמים... אחרי הסעודה התיישבנו לבאטע, ואני הכנתי לפני כל מיני מאכלים לאכול בעת שמיעת הדברי תורה עפ"י המובא ב"כ החיים" שיש ענין לאכול בעת שמיעת דברי תורה והוא ענין קרבת ונסכים... ר' יו"ט התחיל לדבר מענין חנוכה, דבריו הנפלאים והמרתקים משכו את ליבי... שכחתי לגמרי מכל האוכל שהכנתי לפני... וכמו שרביה"ק אומר ב'ספר המידות' שסימן ששומעים הוא אם מתבטלים כל החושים... הדברים היו

שהיא ישיבה ליטאית מובהקת השוכנת בהרים - ממש כמו עיירה ליטאית מלפני מאתיים שנה, רוח הישיבה והילוכה היה מאוד מאוד ליטאי, בקושי שרו זמירות שבת...

שם בישיבה מצאתי 'ליקוטי מוהר"ן' גדול בגודל של גמרא, למדתי בו והבחנתי בבחורים הלועגים ממני באמרום שחסידי ברסלב הם משוגעים... ואני בתומי הלכתי לדרוש ולדעת מה הם הטענות, הלא בספרים לא מצאתי כי אם דיבורי קודש המחזקים לעבודת ה' ולקרבת אליקים... חקרתי וחיפשתי על מה ולמה הם משוגעים...

בכל אופן המשכתי ללמוד ברבים - בכונה שיגשו אלי עם טענות בעד או נגד, אך הדבר היחיד ששמעתי נגד היה שהם משוגעים... לא שמעתי שום טענה המתקבלת על הלב...

כל זאת חיזק אותי להבין שיש כאן משהו, בראותי שיש יצה"ר מיוחד להמציא כל מיני טענות מגוחכות נגד ברסלב.

הכמה או תמימות?

המהפך הגדול אצלי התחיל כאשר התיידדתי עם אחד מבחירי הישיבה - בחור ספרדי ממשפחה מיוחסת, שהיה מקורב מאוד לראש הישיבה - פעם שחננו יחדיו אודות ענייני חקירות ואמונה, והוא אמר לי 'אני צריך להראות לך משהו...' אח"כ הוא ניגש אלי עם איזה ספר, וזה היה הפעם הראשונה שראיתי את הספה"ק 'ליקוטי מעשיות', הוא פתח לי במעשה ט' מחכם ותם, ואמר לי: כאן מובאר כל הסוגיא של חקירות ואמונה: הכל מונח כאן במעשה זה! אם תלמד מעשה זה יהיה לך בהירות בנושא!

שאלתי אותו מי כתב זאת? והשיב לי רבי נחמן... השתוממתי, רבי נחמן כתב מעשיות? ואנכי לא ידעתי... התחלתי ללמוד מעשה מחכם ותם, וממש הרגשתי כמי שמצא מיליון דאלער! כפשוטו ממש, זה ממש האיר את עיני בסוגיא עניפה זו של חקירות ואמונה ותמימות, הבהירות הנפלאה שמונח במעשה זה... אך רביה"ק מכיר ומבין כל כך את החכם ואת התם...

וכפי שאמר רביה"ק ש'ספירי מעשיות' משנים קדמוניות מסוגלים לעורר משינה, זה ממש העיר אותי... ומרוב התרגשות הלכתי להראות לעוד בחורים לגלות להם מהאוצר המנוצר הלז שמצאתי...

שוב הראה לי הבחור הנ"ל שיש לו ספה"ק 'ליקוטי תפלות', והוא ביקש רשות מהר"ר דובי פריד הי"ו שגם למד שם בישיבה לכתוב את שמו על הספר, כי לא רצה שידעו שהוא אומר 'ליקוטי תפלות'...

לעילא ולעילא...

בישיבה היה עוד ברסלבער בחור והוא קישר אותי קצת לנושא של התבודדות, הוא הטעין לי שיעורים נפלאים של הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א, אז התחלתי לעסוק בהתבודדות, הייתי הולך שם ביער בפאלסבורג בין ההרים הגבוהים... לפעמים עם התפילין... זה היה ממש לעילא ולעילא.

במשך כל אותה התקופה לקחתי הרבה מברסלב וראיתי

ניצוצין קדישין

פעם אחת דיבר רבינו ז"ל שצדיקין לעסוק הרבה באמירת תהלים ותחנונות ובקשות והתבודדות וכו'.

ושאל אותו תלמידו הרה"ק רבי יודל ז"ל איך לוקחין לב, רצונו לומר איך זוכין שיהיו הדבורים בהתעוררות הלב?

השיב לו רבינו ז"ל, תאמרו לי אצל איזה צדיק קיבלתם התעוררות הלב?

העיקר הוא האמירה בפה, להרבות בדבורים של תחנונות ובקשות בפה, ורהתעוררות הלב בא מזמירא

חיי מוהר"ן תב"א

מי שאינו רוצה להיות ברסלבער בגלל שברסלבער זה מסוכן, אולי גם לא יהיה צדיק, כי כתוב בחז"ל "וסביבו נשערה מאד, הקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה", אז למה שיהיה מישורו צדיק, זה סכנה גדולה, וה' יכול לדקדק איתו כחוט השערה, ועל כל דבר קטן יקבל יסורים גדולים, ואם כן למה לי להיות צדיק, כל אחד מבין שזה שטותים.

אם האמת הוא לברוח מסכנות, אז למה ה' ברא אותנו בכלל, זה הרי סכנה לרדת לזה העולם, אלא ה' לימד אותנו שכן צריכים לקחת סיכון ולקפוץ לעבודת ה', וזה ברור אם אחד יחזק עצמו ויהיה עקשן, אין כזה דבר שלא יצליח.

אם מישורו בורח מסכנות יברח גם מלימוד התורה ח"ו, כי אם לומד שלא לשמה מוטב שנהפך שלייתו על פניו, אז שלא לימוד. ואם לומד תורה יכול להיות סם חיים או סם מוות, אז שיגיד מישורו שסכנה ללמוד תורה אולי יהיה סם מוות. נכון זה סכנה אבל שלא ללמוד זה גם סכנה וסכנה יותר גדולה, אז צריכים ללמוד תורה וליכנס לסכנה, ולהתפלל שיהיה לו סם חיים.

הוא הדין עם ברסלב, אם יאמר מישורו שאינו רוצה להתקרב לברסלב כי זה סכנה, אולי זה סכנה, אבל שלא להיות ברסלבער זה סכנה גדולה יותר, כי יש הרבה נסינות החיים ואם אין לו ההתחזקות של הריב והתבודדות, הרגשתי שאי אפשר להיות עובד ה' שהולך מדרגה לדרגה בלי האור של רביה"ק, אז מה הרוויחה מסכנה אחד לסכנה אחרת, ואם ילך לסכנה של להיות דבוק לרביה"ק, אז יש לו הבטחה שאם יהיה עקשן יצאח יעזרוהו, אבל אם לא, מי יערום בעדו ומי יעזור לו, ה' אינו עוזר לעצלנים, כך כתוב ב'מסילת ישרים' שמי שאינו מרחם על עצמו ה' אינו עוזר לו, רק מי שמרחם על עצמו ומנסה ה' עוזר לו.

זה דבר שהייתי אומר לעצמי הרבה, ראיתי שכן יש כאן אמת, והסכנות אינם סיבה לנוס ולברוח, אלא זה סיבה פשוט ללכת בדרך הנכונה.

ישוב הדעת

הלימוד התמידי בספרי רביה"ק וההתבודדות הוא העצה והתרופה לכל המתקדבים לראות את האור המאיר בספרי רביה"ק וההתקשרות לצדיק, בברסלב קוראים להתבודדות "ישוב הדעת", כי האמת שרוב הקושיות הם רק בלבולים, ובקצת ישוב הדעת הם חולפים בעיף, כאשר האדם יתבודד יראה בעצמו איך הבלבולים עוזבים אותו לנפשו, וכך גם העסק בספרי רביה"ק בתמידות בו מקבלים מושגים חדשים בעבודת ה' ואהבתו, כל אלו מסייעים לאדם להתקרב באמת וממילא נופלים על הבלבולים...

ניתן לשמוע הסיפורי התקדמות מפי בעלי המעשה בקו המערכת. שלוחה 2/5

ואכן תקופה אחר כך מצאתי בספר 'אורות הגר"א' ליקוטים מדברי הגאון מוילנא ז"ע לפי נושאים [כעין ספר 'ליקוטי עצות'] ובערך צדיק מובא דיבורים מאד דומים למה שמובא בספרי חסידות ובספרי רביה"ק, [והאמת שישנם מקומות שם מדברים בחריפות יתירה יותר על גדולת הצדיקים כמו בחב"ד קארלין וכד', אלא בברסלב הענין 'חי' ביותר כן של התנגדות...]. הבנתי שפשוט חסר לי הרבה מושגים בקבלה ובדברי חז"ל, עד שבמשך השנים ב"ה נתבררו כל הדברים והמושגים על אמיתתם ועל בהירותם, עד כדי כך כשהיום שאני מדבר עם אנשים על העניינים שהיו קשים עלי מעיקרא - איני מבין כלל מה קשה ומה מקום יש לבלבולים...

ולמשל הא דרביה"ק מאריך ומדגיש את ענין התפילה יותר מענין התורה, הוא אריכות גדול, אך בפשיטות יש להסביר בקצרה:

הגמרא שואל אם תורה יותר גדול, או מצוות יותר גדול, והגמרא מגיע למסקנה שתורה יותר גדול כי "דגולה תורה שמביאה לידי מעשה", כאילו - בפשטות משמע שמצוות יותר גדול, כי כל הגדולה של תורה זה שמביאה לידי מצוות, ואם כן מצוות יותר גדול, מדברים על זה הרבה במפרשים, אני זוכר שיש רמב"ם שמסביר את הדבר הזה, שהיות ששורש המצוות הוא תורה, וממילא התורה יותר גדול.

כשראיתי את הדבר הזה, זה גם האיר לי יותר את הנושא של תורה ותפלה.

מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א מביא שיעור היופי והגדולה של התבודדות, הוא כשעושים מתורות תפלות, דהיינו, שמתפללים לזכות לקיים את התורה או ללמוד תורה, נמצא שהשורש של התורה הוא התפלה - אני מתפלל שאזכה ללמוד, להבין, ולקיים את התורה.

אכן, יש לפעמים דבר - הגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל מדבר הרבה סוג דיבורים האלו - הרבה פעמים אפשר לעשות דבר גם בלי תפלה, אבל אם התפלל על זה זה כבר שונה, ענין אחר לגמרי, א געדאווענטע זאך, ר' שמשון מביא את זה על עלי הכהן, שאמר לחנה כששמואל היה מורה הלכה לפני רבו רצה להרוג אותו, ואמר לחנה שיהיו לה בן יותר טוב ממנו, אמרה "אל הנער הזה התפללתי", דהיינו: א אויסגעדאווענטע קינד! אחר יכול להיות יותר טוב אולי, אבל על זה התפללתי.

מישהו יכול לומר שהוא יכול ללמוד בלי להתפלל, אכן אפשר ללמוד בלי להתפלל, אבל אם יתפלל לפני כן זה יהיה א' געדאווענטע תורה, פועל יוצא מתפלות, ואז זה ענין אחר לגמרי.

נמצא שיש בחינה שתפילה באמת יותר גדול מתורה, כי כמו שתורה יותר גדול ממצוות, כי המצוות יוצאים מהתורה קב"ל, כן הוא לגבי תפילה והתבודדות על לימוד התורה וקיום התורה, שזה באמת יותר גדול מתורה, כי זה שורש כל התורה.

מפני כך צריך להתרחק מהאמת!?

גם מתחילה היו היו כל מיני דיבורים של משפיעים הקוראים עצמם בשם ברסלב שהרחיקו אותי, גם היה לי חבר שהתקרב ואח"כ התרחק בגלל דיבורים חריפים ששמע מאחד, התירוץ על זה הוא שלא כל אחד שקורא לעצמו ברסלב, זה אומר שהוא באמת הנציג של ברסלב, לא בגלל שמישהו נהיה עכשיו בעל תשובה ומתחיל ללמוד ליקוטי מוהר"ן ומערב ההקדמות הישנות שלו עם ההקדמות החדשים שלו, לא צריכים להתרגש, לא כל אחד הוא הנציג שמדבר מה זה ברסלב.

ב"ה שיש אצלנו א"ש שקיבלו מסורה מדור דור, כמו הגה"ח רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א או הגה"ח רבי משה קרעמער שליט"א וכו' וכו', ולא בגלל שאחד דיבר דברי טפשות צריכים להתרחק מהאמת.

זכה נעשית לו סם חיים...

היה כל מיני אנשים שאמרו לי שברסלב זה 'סכנה'. יכול להיות שזה נכון, אבל כל העולם מסוכן, הייתי אומר לעצמי, אולי להיות ברסלבער זה מסוכן, אבל כל העולם בסכנה, כתוב "נח לו לאדם שלא נברא", אם אני בורח מברסלב, אני לא בורח מסכנות, כי מ"נ אני בסכנה בזה העולם, ושב ואל תעשה הוא גם סכנה, כי כל העולם כולו מלא בסכנות ונסיונות.

כל כך בהירים ומאירים עד שממש יצאתי מן הכלים... כמו סוגיא בעבודת ה'... על אף שכבר שמעתי כסגנון זה אצל הגה"צ רבי מאטיל שליט"א, אך לראשונה שמעתי כזאת בדיבורי ברסלב...

אח"כ ניגשתי אליו ושאלתי אותו כמה קושיית - לא דוקא על ברסלב - ואכן קיבלתי תשובות ברורות ובהירות על כל מה ששאלתי...

תקופה אחרי זה ניגשתי ופרשתי לפניו כל מיני טענות ותמיהות שהיו לי על ברסלב - כי הגם שנמשכתי זה מכבר לברסלב, אך כמובן שאי אפשר לרוץ לכל מקום שם נמשך הלב... רציני שהכל יהיה בהיר וברור, להיות בטוח שאיני עושה מעשה שאינו טוב - הוא ענה לי בדברים המתניישים על הלב, וכך גם במשך הזמן שמעתי עוד שיעורים ממנו המיישבים ומתניצים כל הקושיות והתמיהות, וזכור לטוב השיעור המופלא "ההבדל בין דרך החסידות לדרך של ברסלב" - שיעור של למעלה מארבע שעות זה ממש פתח לי שערים בעבודת ה' (ניתן לשמוע את השיעור ב'מערכת ברסלב' שלוחה 1<2<3<5<14).

לנסוע לאפריקה על הנוכה...

בשנה השנייה בלמדי בארץ הקודש הסתובבתי יותר עם חברים ואנשי הצדיק, ולקראת ראש השנה הם התחילו לנסוע אותי לנסוע לציון המצוינת של רביה"ק באומאן, אולם אצלי זה היה מושג רחוק מאד, מה השייכות של ראש השנה לאומאן?! אח"כ שמעתי שיעורים של ר' י"ט על זה ומה גם שחברי הפצירו בי מאוד כך שלא ידעתי כדת מה לעשות, הייתי מבלבל לגמרי...

וכמובן שהיה לי על זה מניעות מצד הורי, כי הגם שהם לא התנגדו לברסלב ואף בתחילת התקרבותי אמר לי אבי שרוב הראש ישיבה הגאון רבי שלמה פישער שליט"א [אחיו של הגאון האדיר רבי ישראל יעקב פישער זצ"ל] מכבד מאוד את רבי נתן ואף מצטט אותו בספריו, אבל לנסוע לאומאן על ר"ה - זה אצלם כמו לנסוע לאפריקה על הנוכה...

לא האמנתי למשמע אזני...

וכפי שרביה"ק מלמדנו התחלתי להתבודד על זה, אמרתי: רביש'ע אם רצונך שאסע לאומאן, אנה תשלח לי כרטיס נסיעה...

אכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי...

בפאלסבורג התיידדתי עם גר צדק אחד, טוב וישר בעיני אלקים ואדם, שגם הוא התחיל להתקרב לרביה"ק, הייתי אוכל אצלו בשבתות, זה זמן רב שלא דיברתי איתו, והנה בימים הללו שהתבודדתי רבות על הנסיעה לאומאן פתאום הוא מתקשר אלי ושואל כבדרך אגב: בנימין, אתה רוצה לנסוע לאומאן? - לא האמנתי למשמע אזני -- והנה הוא ממשיך ואומר: אם אתה רוצה לנסוע אני יכול לשלם לך כרטיס... המילים נעתקו מפי... לא ידעתי מה ואיך להגיב... אמרתי לו שאני צריך לשאול את ההורים, אז אמר לי: בסדר תחשוב על זה. תיכף נזכרתי מה שאמרת לי השי"ת שאם מישורו משלם לי כרטיס אזי אסע, ואיך אין לי ברידה... אז מיד תפסתי את עצמי ואמרתי לו: כן כן, רצוני לנסוע בעז"ה... ואכן הוא קנה לי כרטיס...

זה היה הראש השנה שלי הראשון, הוא שילם לי הכל, הוא קנה לעצמו וגם לי מקום בקלויז ומקוה פרטית, הכל ממש בהרחבה...

בשנה השנייה לא היה לי מי שישלם לי את הכל אך עדיין רציני להמשיך בזה ונסעתי לאומאן, כך גם בשנה שלישית ורביעית.

דברי הגר"א בגדולת הצדיק

במשך הזמן התחלתי להרגיש טעם באמירת 'ליקוטי תפילות', ובמשך הזמן מצאתי ספה"ק 'עלים לתרופה' הלא המה מכובדי הקודש של מורינו הרה"ק רבי נתן ז"ע, וכך נכנסתי יותר ויותר למושגים ועניינים שהיו מתחילה רחוקים ממני עד מאוד, כמו למשל המושג של צדיק ותיקונו הקדושים, הגם שעדיין היו לי בלבולים בזה, אמרתי לעצמי שכמו שאר הבלבולים שהיו לי מקודם ונתיישבו על לבי במשך הזמן, כך גם ענין זה יעבור ותיישב עלי...

האירה עירני

שאלות ותשובות עם מרפאת 'איש'

שאלה:

האם כאשר האדם מרגיש שהוא מבולבל ומסובך ברגשותיו מותר או ראוי להיעזר באנשים שלמדו תורת הנפש ומטפלים בזה הנקרא "טיפול רגשי"?

הרה"ח רבי שאול סירוטה שלי"א

זוכה לאמונה, זה מביא אותו לכל הקדושות שבועולם! זה מרפא אותו פלא פלאים!

מורנו הרה"ק רבי נתן ז"ע כותב לבנו בעלים לתרופה בחריפות גדול, שצריך לבקש הרבה על עצה טובה, עצות עמוקות בכל יום להינצל ממה שצריך להינצל ולדעך אף להתנהג כראוי, ואם אין יודעים עצה, צריכים להתמחן ולצפות ולסכוף עד שהש"ת יתן לו עצה שלימה.

וממש"ך לאמר: **"ועכ"פ צריכים לידע שעצות העולם הם שקר וכזב** -] שוב יש לדייק, הוא אינו אומר עצות של רשעים אלא עצות של העולם] **כי נאחו בהם זוהמת הנפש, כי יש אנשים שהם כשרים קצת** -] כשרבי נתן אומר כשרים קצת זה כבר מורה על חשיבות האדם [הוא] ו**אעפ"כ עצתם הוא בחינת עצה רשעים, מחמת שעצתם לא נודככה מזוהמת עצת הנפש, ועיקר הקלקול של רוב העולם הוא מה שחוטפים עצתם במהרה, שעל זה נאמר עצת נפלים נמהרה, כי לעצה אמיתית צריכים לחכות הרבה לזכות לו."**

רבי נתן ממשיך שעל אף שעדיין אין יודעים העצה הנכונה **"אעפ"כ תגיל ותשיש תשמח ותרקוד, מה שאנו זוכים עכ"פ לידע מכל זה שעצות ההמון רובם מקולקלים"**, זה בעצמו הוא זכה גדולה בשבילך, שאחת יודע שהעצות האחרות הם מקולקלים, ואם עדיין לא זכינו לעצה אמיתית שעל ידם נשוב להש"ת באמת עכ"פ. אנו יודעים שאנו צריכים להתמחן ולצפות אליהם, שעל זה התפלל הרבה להש"ת תמיד שיתקנו בעצה יטובה וינחנו בדרכי הרבה לזכות לה. משמים.

למדנו מכל זה שיש להיזהר מאוד מלקבל עצות ממי שעדיין לא זיכר עצמו לגמרי מזהמת הנפש.

ועל כל זאת עלינו לדעת, רביה"ק הוא רופא נפשות גדול, א געוואלדיגע רופא נפשות, והוא נתן עצות לעם סגולה, עצות עמוקות שהוא דלה אותם מ'מים עמוקים עצה בלב איש', עצות שבאים מגן עך; מאור הפנים; עצות המרפאים את האדם מהיום למחר; רבי נתן מביא בהלכות ראש חודש הלכה ה' אות ו', שצדיקי הדור האמתיים העוסקים ברפואת נפשות ישראל, יודעים את כל ענין קומת תכונת האדם העליון וצלם אלקים, בחינת קומת האדם, קומת התורה, ואז יכולים ליתן רפואת הנפש!

כי כל דבר שאינו מתוקן בשרש יכול להביא צרות נוראות רח"ל, ואילו הרפואות שרביה"ק נתן הן המה רפואה כוללת בשורשים, בשורש הנפש!

נזהר לצייר דוגמה קטנה: אדם שנפלו בדעתו ומתבייש לעמוד בתוקף ולומר את דעתו, הוא אינו יכול לעמוד על זכותיו המגיעים לו ביושר, והוא בא לאדם לחכם, מהאנשים הכשרים קצת שאכולים בזוהמת הנפש, וידוע שזוהמת הנפש עיקרו גאוה (ראה לקו"ה נ"ו שחי"ת ה"ג), על כן עצתו בדרך כלל הוא להרגיל את עצמו לעשות פעולות לקבל חזק, אמנם מאין החזק? מזה שאהה בן אדם; יש לך זכות קיום; אתה צריך להגיד את דעתך בתוקף תלמוד לעמוד על זכויותך, וכן הלאה.

ואם אמנם שנזר אותו בענין שהעיקר עלי, אך בחדא מחתא נטע בו רעל של גאוה! הוא עצה הטומנת בקרבה סכנה איומה! ותוצאות הגאוה חמורות ביותר! רביה"ק אומר שכל פגמי הקדושה באים מגאוה, זה נקרא עצת רשעים, ואינה עצה שורשית, ואף גם בגשמיות יתכן שישתמש בחזק במקום שצריך להשתמש בכוח.

לעומת זה עצה שמגיע מצדיק אינו רק גוף העצה בלחוד, אלא העצה כוללת כוח עליון סגולי של ריפוי הדבר בשורשו,

הנה בראש הראשונה יש להקדים ולומר ברורות: צריך לדעת מי הוא המטפל, כי ברור שישנם כאלו הלעוטים באפיקורסות באופן מבהיל, וכאשר יצאו בתקופות גדולי ישראל לדורותיהם נגד היסוד של פסיכואנליטיקה שהוא מלא במינות ואפיקורסות המכתיש ענין הבחירה, וכל יסוד לימודם בתורת הנפש הוא באפיקורסות, ומאן דנפח מתוכיה נפח, ויתכן שרצונו לעזור לאנשים בדרכו שנראה לפניו כחיים טובים, בו בזמן שאצל יהודי ירא ה' הוא דרך מסוכן וגרוע ביותר.

וכמוכן שאף מי שלמד אצל מי שלמד אצלם יונק גם הוא מאותו שורש פורה ולענה, הוא למד את המטפל מהו האדם, מהו יהודי, מה הם הנסיגות העומדות לפניו ומה הם דרכי הדברים הגרועים והחמורים ביותר רח"ל, כמו למשל לשקע אותו בייאוש - בהרגשה טובה של 'אין מה לעשות', צריך להשליש עם המציאות, וחלילה א"צ לחזור בתשובה על מעשים שעשו, ולפעמים יש שהם מבליטים רע אחד וממעיטים ברובו שני, כפי שרביה"ק אומר שלפעמים נראה לאדם שעובד תאוה ובאמת הוא מגדיל תאוה אחרת ועל כן נפל הראשון.

על כן זה ברור שמתחילה יש לברר ביסודיות מהיכן שאב ההוא את השקפותיו, ואיה מקור חכמתו של מי שלמדו תורה זו.

עוד זאת צריכים לדעת שכמו בכל דבר ישנם הרבה נוכלים אוהבי צע, כך גם בתחום זה יש הרבה אנשים שכל מאויים וחפצם הוא להוציא כמה שיותר ממון מהמטופל, על כן הם מושכים את הזמן ופועלים שירגיש המטופל שהוא תלוי בהם, ע"י ההרגשה טובה שיש מי שמבין אותו ואת רגשותיו, ולמעשה אינו מביא שום תועלת והמטופל יוצא לבסוף במחפ נפש ממש, והיאוש הבא א"כ הוא גרוע ועמוק הרבה יותר.

כמוכן שיש מצבים של פיקוח נפש ה"י שאז צריך לעשות שאל חכם - כי גם אז יש מציאות של 'אין מתרפאים בעצי אשרה' - אמנם אנו מדברים על מצב שהאדם מרגיש לבולב וסובך, בפנשו, אם מדברים שבין אדם לחברו או בין איש לאשתו, הוא מרגיש שצריך לפרוק פרקו נפשו לאוניים קטנות, על כל אלה צריכים לדעת את ההקדמה הזאת: א. אם מקורו בקדושה או בכפירה באפיקורסות, ב. אם הוא רוצה באמת לעזור ולסייע או אינו אלא נוכל ורומאי.

ועתה ניתנה ראש להבין ענין יסודי ביראת שמים, על מושג המרומח היום לרוץ אחר כל מי שמציע עצות ותועליות.

ב'ליקו י'עצות' ערך עצה (אור א) מובא תמצית דברי רביה"ק בתורה ל' ולוש"ק **"צריך להתרחק מאוד מעצות של ההמון עם"** -] נדיק: רביה"ק אינו מתברר על עצות של רשעים, אלא עצות מהמון עם אדם פשוט] **"שרובם ככולם הן עצות רעות ומקולקלות מאוד"** מ"ש ו"ש עצת רשעים שצריכים להתרחק מהם ביותר, יותר, כי מהם באים כל הקלקולים והפגמים, כי עצתם היא בחינת עצה הנחש הקדמוני, וכשמוקבל עצתם ח"ו, מושלים בו זוהמה והוא בחינת פגם הבריית, ומרחיקים מהאמת והאמונה הקדושה, ע"כ צריכים להתרחק מאוד מללכת אחר עצתם, רק שידבק את עצמו באפיקורסות אמת וההולכים בדרכיהם, שכל עצתם הם בחינת בחינת כולו זרע אמת בחינת תיקון הבריית, ועל ידי עצתם זוכה לכל טוב לאמת ואמונה".

חרדה אחתונה להפנים מה שרביה"ק אומר כאן, אדם שהולך לשאלו עצה מאחד מהמון עם, נכנס בו רעל - בעצה של הנחש הקדמוני, ואפילו אם לא הרגיש בזה רע, אבל נכנס בו גרעין של רוע הנביא כל מיני פגמים וקלקולים ה"י, ולעומת זה עצה של "הצדיק אמת ואנשיהם ההולכים בדרכיהם", והיינו שמוצא עצה תרופה בדברי רביה"ק בעצמו על כל דבר, בלי לערב דברי עצמו, זה מביא ומזרע באדם מידת אמת, והוא

רפואת הנפש בפנימיות! כל הקומה מתרפאת עי"ז! ועומד על זה צדיק אמיתי שלוקח אחריות ומבטיח שהדבר יצליח בכי טוב מתחילתו ועד סופו! עצה זו נוטע אמת ואמונה, ולולי כוח הצדיק עליון שיודע ומשיג כל רפואת הנפש, אין מציאות בעולם להביא רפואה לזה!

נקודה נוספת שצריך לשים לב לה, הוא, שבימינו סובלים רבות מקוצר רוח, אין סבלנות להמתין, רביה"ק אומר (תורה פ"ה) שקוצר רוח וכעס בא מחסרון באמונה, וכפי שרביה"ק אומר שבעקבות דמשיחא יהיה מבול של אפיקורסות, על זה הדרך נתרבה מאוד קוצר רוח באנשים כידוע, כל העת ממציאים דברים חדשים להקל ולמחר שלא יצטרכו להתמחן על שום דבר! האדם מוכן לקחת עצה יהיה מה שיהיה העיקר לצאת מהסבל.

על כן עלינו לדעת יסוד מוסד, בתורה ז' אומר רביה"ק שהעצה של הצדיק הוא בחינת נשואין דקדושה שזה אמונה, לעומת זה העצה של רשעים הוא עצה של בחינה של טומאה היפך הקדושה, וממיהם שם שיש עצת נחש עצת רשעים שעל דיהם אין יכולים לקבל עצת צדיקים! זה סתירה לעצת הצדיקים!

ולדוגמא כאשר האדם נופל בדעתו מחמת מעשיו ודרכיו, אז עצת הצדיק הוא: תתחזק בנקודות טובות שיש לך, תדע נאמנה שהש"ת חפץ בך ובעבודתך, ועל ידי"ך תתעלה מעלה מעלה, אך כל זה בשפלות ובעונה, שמחה מצד אחד ועונה מצד שני, והשמחה הוא רפואת הנפש שכמואר בתורה כ"ד חלק שני, העצה הוא "עצת אמונה" בדבקות להש"ת, וכמוכן שכל זה הוא יחד עם תפילה ואמונה חזקה בחי' עולמים ב"ה, להתמחן לשלימות רפואת הנפש בשמחה וברוגע, זהו רפואה אמיתית ושלימה!

מושכים את הזמן ע"י שנוהגים למטופל הרגשה טובה שיש מי שמבין אותו ואת רגשותיו, וממשיך אותו מבין שום תועלת, והמטופל יוצא לבסוף במפח נפש ממש, והיאוש הבא א"כ הוא גרוע ועמוק הרבה יותר...

לעומת זאת עצת הרשעים הוא עצה מהירה על המקום, עצה שהגוף מרגיש ונהנה מזה תיכף, וזהו ה"שוחד" לקבלה - עצה קלה ואף נעימה, א"צ לקשרה ולחברנה לאמונה וא"צ להתמחן עליה, הכל בא תיכף ומיד כשולחו ערוך, עצה כזו לא רק שאין לה ריח טוב, אלא היא מדיפה ריח של טומאה! וחלילה יכולים על ידה להרחיק ולהפיל כל העצות האמיתיים של הצדיקים!

על כן מה שמוטל עלינו הוא להגות בספרו של הרופא נפשות הגדול, לבקש מהש"ת בתמימות כל יום לזכות למצוא העצה והתרופה לנפשנו המבולבלת ומטרופת בלב ימים, והרי רביה"ק ידע גם כל מה שה"חכמים" הפסיכולוגים יודעים, הוא בא לעזור לאדם בעצות אמיתיות, לקבל ארית אפיים; שמחה ושלות הנפש; להחזיק בטוב ולא לטבוע ברוע; הרבה תפילה והרבה התבודדות; והעיקר להחזיק מעמד להתמחן עד לשלימות הרפואה!

הן המה עצות של משיח, ואז זה עצה קדושה ורפואה "שלימה", רפואה של אמת ואמונה בכל חלקי פרטיה, רפואה של כל הקומה שלימה!

ניתן לשמוע הש"ת בטוב טעם ודעת בקו המערכת, שלוחה 9:7:2

ברכת מול טוב חבר המערכת מרדכי רביה"ק רובין ידועים לרגל שמחת הולדת בתו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי פנחס פריעדמאן בית שמש שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי ישראל נחמן שפירא ב"ר בנימין צבי ב"ר שמש שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי דוד קלעצקי בית שמש שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי קרשביים ירושלים שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי נתן שפירא ירושלים שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי נחמן שפירא ב"ר בנימין אברהם בית שמש שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי נחמן שווארץ ירושלים שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי נתן ווארשטיין ירושלים שבתם 500 גליות לרגל שמחת הולדת בנו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה	על הטוב זכר מרדכי רביה"ק רובין ידועים לרגל שמחת הולדת בתו למ"ו יט"א ה' ס' משאלת לב לטובה
--	--	---	---	--	--	---	--	--	---